

Vlada li danas jednakopravnost med muži i ženami?

U današnji časi su žene pred zakonom jednakopravne s muži. Da to zapravo pred sto ljeti još nije bilo tako, čuda puti zabimo. Žene u Austriji na primjer do 1918. ljeta nisu smile glasati na izbori. Prije su se žene morale jedino skrbiti za dicu i domaćinstvo, bile su mužem podložne.

Da žene u našoj zemlji imaju ista prava kot i muži, je za nas danas normalno. Divičice pohadjaju istu školu kotno dičaki ili završu sveučilišće i ostvaru karijeru. Ali da je zapravo bio jako dužičak put za žene, da dojdou tamo kade su danas, skoro svi od nas zabu.

Tomu u biti još nije tako dugo, da je u oku društva jedina zadaća žen bila skrb za muža i obitelj. Moderne žene imaju čuda već mogućnosti, da se same za svoj žitak skrbu. Skoro nijedna samosvisna Austrijanka već nije mužu podložna – ona sama ide u djelo i uz to ima muža, dicu i domaćinstvo.

U 19. stoljeću smo bili daleko udaljeni od ovakovoga mišljenja. Ljudi toga časa su rekli, da su dičaki i muži već vridni nego divičice i žene i da zbog toga imaju i već prav. Noseće žene su si svom silom željile dičaka, a ne divičicu. Muži su bili školovaniji, jači i sposobniji nego žene, održavali su obitelj i pri svemu su imali zadnju rič – zvana ako je išlo za tipični ženski posao kotno čistiti stan, prati pratež i čuvati dicu. U ovom stoljeću su žene u viši društveni krugi dostale po prvi put mogućnost pojti u višu školu. Na prvom mjestu ali nije bila izobrazba, nego pripravit žene za ulogu mame, jer je većina škol imala težišće na domaćinstvu. Školsku svidodžbu za više škole žene ali nisu dostale.

Prve korake u smjeru jednakopravnosti su aktivistice i aktivisti načinjili stoprv u 20. stoljeću. Žene su tematizirale problem nedostatka u izobrazbi i popale su se boriti, da žene imaju iste mogućnosti kotno muži. Sve ča su žene u oni časi znale, naučile su se same i mučno razgradjivale. Njev zahtjev, da se i žene moru školovati na sveučilišću je na početku ostao prez uspjeha. Žene su si na sveučilišću smile samo poslušati predavanja – ispite nisu mogle položiti. Stoprv od oko 1890. ljeta je svaka žena, svejedno iz koga društvenoga sloja, smila završiti školu i pojti na univerzitet. U toku vrimena je sve već žen išlo na sveučilišće, iako su si zibrane takozvane tipične ženske studiijske smjere, kotno na primjer zdravlje i prehranu, a profesori su bili prez iznimke muži.

Po prvi put su žene mogle glasati na izbori pred sto ljeti, kad se je Prvi svitski boj završio i kad je Austrija nastala republika. S tim, da su žene, ako su bile starije nego 20 ljet, smile pojti na izbore, muži i žene su imali po prvi put iste politične dužnosti i prava.

U svakodnevnom i poslovnom žitku žene i muži još svenek nisu sto posto jednakopravni. Osebito u poslovnom aspektu su žene još svenek za muži na drugom mjestu – one si na primjer čudakrat za isto djelo zaslužu manju plaću. I nasilje u obitelji je dalje velik problem.

Zač je to tako? Danas, u 21. stoljeću, kade je sve moguće, bi i moralo biti moguće, da su jedna žena i jedan muž na djelu jednakopravni i da već nijedan Austrijanac ne tuče ni ženu ni dicitu. Znači borba žen za jednakopravnost ide dalje i dalje...

Dora Divos

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: govor

Broj stranic: 2

Ljeto: 2018.

Škola: Viša stručna škola za privredna zvanja Theresianum Željezno / HLW Theresianum Eisenstadt

Učitelj: mag.a Sabine Pawischitz

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind